

W odpowiedzi na list tow. Rossyjskiego

Pracą przyczynimy się do zwycięstwa naszej wspólnej sprawy

Jan Stelmaski

Zaczeliście swój list pisany do nas, towarzyszu Rossyjski, od tego, że wy, robotnicy radzieccy w dniu wielkiego święta, w dniu rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, macie zwyczaj sumować waszą pracę i wasze osiągnięcia.

I my, robotnicy Polski Ludowej, obchodząc 33 rocznicę Rewolucji Socjalistycznej jako nasze święto, podsumowaliśmy w tym dniu nasz dorobek. Dzięki Rewolucji Październikowej i potęgę Kraju Rad naraż nas został dwukrotnie wyzwoleń spród jarzma zaborców Zwycięstwo Armii Radzieckiej nad hitleryzmem umożliwiło nam pracującym naszego kraju ujęcie steru rządu w swoje ręce. Cała polska klasa robotnicza, a z nami wszyscy ludzie pracy w Polsce uczyli się Rewolucji Czynem Październikowym, wzmocnionym wysiłkiem produkcyjnym, wyższą wydajnością pracy, pomnożeniem bogactwa naszej gospodarki.

W naszej fabryce, w fabryce noszącej imię wielkiego polskiego rewolucjonisty i bojownika o socjalizm — generała Waltera-Swierczewskiego, cała załoga postanowiła dla uczczenia rocznicy Rewolucji Październikowej podnieść średnią wydajność pracy od 5 do 10 proc. Gdy polityczny nasz wynik, okazało się, że w październiku nasza załoga podniosła średnią wydajność o 27,5 proc.

Taki był nasz Czyn Październikowy i taki był początek naszego Miesiąca pogłębienia przyjaźni polsko-radzieckiej.

Na każdym kroku korzystamy z wielkich radzieckich doświadczeń, z produkcyjnej radzieckiej techniki i nauki. Z pracy dowiadujemy się o nowych lepszych metodach pracy, dowiadujemy się o udoskonaleniach stosowanych przez radzieckich stachanowców i staramy się zastosować je u nas. U nas, metalowców, jakiegoż wspaniałego wyniku daje zastosowanie radzieckiego systemu szybkościowego skrawania metali. A my, szlifiery, przygotowujemy się do wprowadzenia „trójki” szlifierskich, które przez podział pracy wielokrotnie zwiększą swoją wydajność. Na naszych naradach wytwórczych omawiamy często w fabryce i na oddziałach pomysły i metody pracy radzieckich stachanowców i korzystamy z nich.

A przecież wiemy, że tak samo dzieje się i w naszym budownictwie, wiemy też jakie sukcesy odnoszą dzięki zastosowaniu radzieckich metod towarzysze-kolejarze, wiemy jak przez radzieckie wypożyczenia stali hutnicy podnieśli wydajność pracy.

Ale wiemy dobrze, że ta wielka pomoc, jaką jest korzystanie z wyrobionych przez was metod, to jeszcze nie wszystko. Przecież w naszej fabryce im. gen. Swierczewskiego dostaliśmy i dostajemy nowe, doskonale maszyny radzieckie i obrabiarki. I wiemy, że to nie tylko u nas, ale tak samo w budownictwie, tak samo w górnictwie, we wszystkich gałęziach przemysłu. Przecież całe wyposażenie do naszej Nowej Huty dostarcza nam Związek Radziecki.

Dzięki nowym radzieckim maszynom, dzięki usprawnieniu pracy, stosowaniu racjonalizatorskich i stachanowskich pomysłów, mogliśmy obalić stare normy. I w tym miesiącu, w listopadzie przystąpiliśmy do pracy na nowych normach. Zaczęliśmy pracować wydajniej, szybciej i lepiej. Z okazji Miesiąca podjęliśmy Warty Pokoju i postanowiliśmy przekraczać nowe normy w tej samej wysokości, w jakiej przekraczaliśmy stare.

Zmienia się nasze życie na coraz lepsze. Budujemy przy fabryce żłobek, bo jak mamy zatrudnić kobiety, to trzeba zapewnić troskliwą opiekę ich dzieciom. Mamy przy fabryce technikum, kursy dokształcające i szkolimy nasze nowe kadry młodych burowiczy. Młodzież jest zadowolona, ma wyższość, bursę, uczy się. Czy to dawniej w Polsce kapitalistycznej było możliwe?

Ja sam niedawno z ciemnego i wilgotnego pokoju przeprowadziłem się do jasnego, czystego, nowoczesnego mieszkania 2-pokojowego z kuchnią. A jak z pracy idę do domu, to widzę, jak się buduje wszędzie naokoło, jak rośnie nasza kochana Warszawa.

My wiemy, że naszą najlepszą odpowiedzią na knowania podżegaczy wojennych jest coraz bardziej zacieśniająca się przyjaźń z krajem, będącym niezwykłą twardą pokojem i socjalizmem, jest nasza praca, jest u nas walka o wykonanie naszego wielkiego Planu 6-letniego, planu budowy podstaw socjalizmu w Polsce.

Pracując coraz lepiej i coraz wydajniej, walczymy o trwałą pokój na całym świecie. Poparzą sobie ręce podżegacze wojenni, którzy chcieliby dostać owoce naszej pracy. II Światowy Kongres Pokoju, który odbędzie się w naszej stolicy, pokaże im jeszcze raz, jaką potężną siłą jest obóz pokoju, któremu przewodzą Związek Radziecki, którego chorążym jest ukochany przez nas wszystkich wódz nasz pracujący całego świata — Józef Stalin. I w Miesiącu pogłębienia przyjaźni polsko-radzieckiej, odpowiadając na wasz serdeczny, braterski list, dziękując całemu narodowi radzieckiemu za pomoc dla naszej Polski Ludowej, zapewniamy towarzyszy ze Związku Radzieckiego, że cała polska klasa robotnicza z wielkim zapałem i entuzjazmem będzie pracowała pod kierownictwem ZPFR dla wykonania Planu 6-letniego, dla zwycięstwa naszej wspólnej sprawy, dla utrwalenia pokoju.

Miesiąc pogłębienia przyjaźni polsko-radzieckiej

Mieszkańcy stolicy serdecznie przyjmują członków delegacji radzieckiej

W niedzielę, 12 bm. w czterech dzielnicach Warszawy odbyły się przy tłumnym udziale ludności stolicy akademie z okazji Miesiąca pogłębienia przyjaźni polsko-radzieckiej, w których uczestniczyli członkowie delegacji radzieckiej, przybyłej do Polski na uroczystości Miesiąca.

Na uroczystości w Teatrze Nowym mieszkanki dzielnicy Warszawa — Południe gorąco witały przewodniczącą delegacji radzieckiej gen. Gundorowa oraz znakomitą artystkę filmową Ali Sowa.

W zagajeniu, przewodnicząca w dzielnicowym zarządzie TPPR i dzielnicowego Komitetu Obronców Pokoju, ks. p. Zawadzki powiedziała m. in.: „Nam, Polakom — drogi jest miłący pokój i miła radziecki, naród, który nienawidzi wojny, naród, z którego bierzemy przykład pokojowego budownictwa”.

Wiceprzewodnicząca Zarządu Głównego TPPR, tow. min. Matuszewski, w wygłoszonym następnie referacie podkreśliła niezłomną wolę utrzymania i ugruntowania pokoju, cechującą ludzi radzieckich, którzy twarde i konsekwentna walką o pokój popierają pokojowe wystąpienia swych oficjalnych przedstawicieli.

Przemówienie gen. Gundorowa. Gdy zabiera głos przewodnicząca delegacji radzieckiej gen. Gundorowa, zebrani mieszkańcy dzielnicy Warszawa — Południe wita ją burzą i długo niemilkającymi okrzykami, skandując imię Chorażego Pokoju — Józefa Stalina. Goście radzieccy zgłoszili serdeczną manifestację na cześć Prezydenta Bieruta.

„Narody Związku Radzieckiego — oświadczył przewodnicząca —

demii dzielnicy Warszawa — Zachód w Domu Akademika, z entuzjazmem powitali wicemin. kinematografii ZSRR — Wasyla Pierielawcewa oraz dr Marię Kazancewa.

W imieniu delegacji radzieckiej dr Maria Kazancewa przez krótko zebranych gorąco pozdrowienia od delegacji radzieckiej oraz od kobiet Związku Radzieckiego.

Wiceminister kinematografii Związku Radzieckiego — Wasyl Pierielawcew m. in. w swym przemówieniu podkreślił, że film radziecki służy sprawie pokoju, służy masom pracującym.

W Śródmieściu. Na akademii dzielnicy Warszawa — Śródmieście niezwykle serdecznie witano popularnego aktora radzieckiego, Borysa Andrejewa i współrealizatora filmu „Upadek Berlina” Leonida Kosmatowa.

Po referacie przedstawicieli Zarządu Głównego TPPR, tow. dr Z. Wasilkowski na mównicę wstąpił Leonid Kosmatow. Na sali rozległy się okrzyki: „Niech żyją radzieccy pionierzy sztuki pokoju i socjalizmu”.

Długa owacje zgłoszono również Borysowi Andrejelowi, po palernemu „Alozyj” z filmu „Upadek Berlina”.

Na Starówce. W niezwykle serdecznym, braterskim nastroju odbyła się akademia, zorganizowana przez oddział TPPR Warszawa — Starówka. Na akademii przybył go rąco witym przedstawicielem delegacji radzieckiej kandydat nauk historycznych Iwan Chrennow.

W Warszawie powstanie połączone elektrociepłownia wyposażona całkowicie w urządzenia radzieckie

W Planie 6-letniej produkcja energii elektrycznej wzrośnie 2,3 raza

W okresie Planu 6-letniego produkcja energii elektrycznej polskiego przemysłu energetycznego wzrośnie w porównaniu z 1949 r. 2,3 raza. Zbudujemy 14 nowych elektro-silowni. Poza tym wiele silowni zostanie unowocześnionych i dostosowanych do wymogów nowoczesnej techniki. Błyskawiczne tempo rozbudowy i rozwoju krajowego przemysłu energetycznego, stało się możliwe jedynie dzięki olbrzymiej pomocy Zw. Radzieckiego.

Ze Zw. Radzieckiego otrzymała m. in. całkowicie urządzenie wraz z dokumentacją techniczną dla mającej powstać u nas olbrzymiej silowni cieplnej. Zakład ten będzie jedną z największych i najnowocześniejszych elektrowni w Polsce. Prace tej elektro-silowni zostanie całkowicie zmechanizowana, a ilość obsługi będzie 5-krotnie mniejsza w porównaniu z innymi tego rodzaju zakładami.

Oszczędność na węglu użytkowaną dzięki wyposażeniu nowej silowni w nowoczesne kotły, wyniesie 600.000 ton w ciągu roku.

Budujemy również wielką silownię wodną, jedną z największych w Polsce. Elektryczna ta będzie wytwarzać jedną trzecią tej ilości energii, jaką wyprodukują wszystkie silownie w kraju w 1949 r.

Budowę tej silowni ukończymy o rok wcześniej, tzn. w połowie 1951 r. Całkowicie bowiem urządzenie silowni otrzymaliśmy ze Zw. Radzieckiego na rok przed terminem.

Wielu inżynierów radzieckich pomaga w rozbudowie naszej energetyki. Dzięki pomocy fachowców radzieckich usunięte zostały m. in. trudności, na jakie natrafiono przy budowie elektro- i ciepłowni, która powstanie niebawem na terenie Warszawy. Inwe-

stycja ta, pierwsza tego rodzaju w kraju, a największa w Europie poza ZSRR będzie całkowicie wyposażona w urządzenia radzieckie. Przez budowę tej elektro- i ciepłowni będzie właściwie rozwiązany problem wykorzystania wielkiej ilości wody gorącej, odprowadzanej dotychczas bezużytecznie z kotłowni elektrowni. W elektrociepłowni woda ta, podgrzana do 140 stopni zostanie w pełni zużytkowana dla ogrzewania zakładów pracy i domów mieszkalnych stolicy.

Ten system ogrzewania oszczędzi pracę 13.000 ludzi, którzy dotychczas zatrudnieni byli w kotłowniach opalających fabryki, domy i mieszkania, pozwalając na skierowanie ich na inne ważne odcinki pracy. W transporcie zmniejszy się o 3.000 ilość samochodów używanych do rozwożenia opału. Poza tym zapewniemy przez całą dobę gorącej wody w mieszkaniach będzie duża wygoda i ułatwienie życia dla ludności pracującej miasta.

Zakończenie krajowej narady aktywu robotniczego ZMP

(f) W drugim dniu obrad uroczystej Krajowej Narady Aktywów Robotniczego ZMP szeroko przedyskutowali zagadnienia związane z pracą zakładowych organizacji ZMP. Młodzi robotnicy stwierdzili, że organizacja ZMP-owska musi stać się dla całej młodzieży robotniczej silą mobilizującą do lepszej, wydajniejszej pracy, do upowszechniania nowatorskich metod produkcji, do wzmocnienia walki o pokój.

Pracę w fabryce „Polska Welna” — Rukawiczkami. Długomilcząca owacją przyjęto teksty listu do Prezydenta RP Bolesława Bieruta o dziesiątą listu do „Komsomolu”. Na zakończenie obrad wręczono licznym przewodnikom pracy i racjonalizatorom order „Sztandar Pracy” oraz Srebrny i Brązowe Krzyże Zasługi i uchwalono apel do młodzieży robotniczej całego kraju, wywołujący do wzmocnienia walki o Plan 6-letni.

Spotkanie z delegacją filmowców radzieckich

(f) Na zaproszenie ministra kultury i sztuki S. Dybowskiego odbyło się w salach Rady Państwa spotkanie z bawiącą w Warszawie delegacją kinematografii Związku Radzieckiego, na której czele stoi wiceminister Kinematografii ZSRR — W. Pierielawcew.

W spotkaniu wzięli również udział członkowie delegacji radzieckiej na uroczystości Miesiąca pogłębienia przyjaźni polsko-radzieckiej z generałem Gundorowem na czele.

Na zebraniu przybyli: członek Rady Państwa, prezes NIK — tow. Józwiak — Witold, członek w. Rządu z tow. Premierem Cwankiewiczem i tow. wicepremierem Chelchowskim na czele, wiceprez Zarz. Gł. Tow. Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, tow. min. S. Matuszewski, sekretarz gener. Komitetu

USA szantażują Anglię przetrzymaniem „pomocy” marshallowskiej

(f) LONDYN (PAP) — Rząd amerykański zawiadomił brytyjskiego ministra skarbu Gaitskella, że dolarowa „pomoc” dla Anglii w ramach planu Marshalla będzie przetrwana z końcem 1950 roku.

„Jak stwierdza dziennik „Daily Worker”, należy przypuszczać, że krok ten jest represją ze strony amerykańskich magnatów finansowych w stosunku do brytyjskich producentów cyny, kauczuku i innych surowców strategicznych, żądających zbyt wysokich — zdaniem Amerykanów — cen za te surowce.

85 tys. pracowników telefonów strajkuje w St. Zjednoczonych

(f) NOWY JORK (PAP) — W trwającym od kilku dni strajku pracowników telefonów towarzysza „Bell Co” bierze udział 85 tysięcy osób. Do strajku przystąpiły także pracownicy spółki telefonicznej i telegraficznej „Western Electric”. Największą liczbą strajkujących — przeszło 33 tysiące osób — przypada na stan Michigan. Strajkujący domagają się podwyżki płac i wyrażają jednocześnie protest przeciwko żądaniom właścicieli wielkich kombinatów, którzy domagają się „zamrożenia” wszystkich płac robotniczych w Stanach Zjednoczonych na okres 18 miesięcy.

O ustanowieniu stałej administracji kościelnej na Ziemiach Zachodnich

Rezolucje księży i działaczy katolickich

Ks. Ks. — działacz katolicki, siostry zakonne i kierownicy zakładu opiekuńczego „Caritas” z terenów województwa szczyńskiego i kroszńskiego, zebrani na naradzie w Szczecinie w jednogłośnie uchwalonej rezolucji stwierdzają m. in.: „Pragniemy, by Episkopat polski zgodził się na powołanie w naszym kraju stałej administracji kościelnej, która byłaby najszlachetniejszą i najbardziej odpowiedzialną w tymczasowej organizacji Kościoła na Ziemiach Zachodnich, a tym samym zajęła

Postępowe zw. zaw. walczą przeciw faszyzacji USA

(f) NOWY JORK (PAP) — Przewodny 10 niezależnych postępowych związków zawodowych postanowili zwołać na dzień 20 listopada do Waszyngtonu ogólną krajową konferencję przedstawicieli związków zawodowych.

Amerikanie organizują w Trizonii nowy olbrzymi trust zbrojeniowy

(f) BERLIN (PAP) — Jak podaje agencja APN w ramach przygotowań wojennych Amerykanie powołają olbrzymi trust, który włączy do siebie 40 istniejących w Niemczech zachodnich koncernów stalowych i węglowych.

Przewrót pałacowy w Nepalu

(f) PEKIN (PAP) — Z Nepalu donoszą, że doszło tam w ostatnich dniach do przewrotu pałacowego. W Nepalu, nastąpiła zmiana władzy. Władza przeszła z rąk królewskich do rąk ludowych. Władzę sprawują dyktatorscy władcy kraju, zwęzani ku do powrotu, lecz spotkali się z odmową. Na zebraniu wyższych urzędników „Bardzochi”, w zeszłym miesiącu, wzięli udział 150 tysięcy km. kwadratowych, a ludność liczy 5.000 tysięcy osób.

Ponad pół miliarda sztuk cegieł z tegorocznej akcji rozbiórkowej

Pelnomocnik akcji robót rozbiórkowych zameldował kierownikowi Ministerstwa Budownictwa o przedterminowym wykonaniu zaplanowanego na rok bieżący odzysku cegieł z akcji rozbiórkowej.

Do dnia 20.10. br. ogółem odzyskano z rozbiórki 520.545 tysięcy sztuk cegieł, które użyte zostaną do budowy nowych obiektów. Roczny plan przewidywał uzyskanie pół miliarda sztuk cegieł.

Przewrót pałacowy w Nepalu

(f) PEKIN (PAP) — Z Nepalu donoszą, że doszło tam w ostatnich dniach do przewrotu pałacowego. W Nepalu, nastąpiła zmiana władzy. Władza przeszła z rąk królewskich do rąk ludowych. Władzę sprawują dyktatorscy władcy kraju, zwęzani ku do powrotu, lecz spotkali się z odmową. Na zebraniu wyższych urzędników „Bardzochi”, w zeszłym miesiącu, wzięli udział 150 tysięcy km. kwadratowych, a ludność liczy 5.000 tysięcy osób.

Przewrót pałacowy w Nepalu

(f) PEKIN (PAP) — Z Nepalu donoszą, że doszło tam w ostatnich dniach do przewrotu pałacowego. W Nepalu, nastąpiła zmiana władzy. Władza przeszła z rąk królewskich do rąk ludowych. Władzę sprawują dyktatorscy władcy kraju, zwęzani ku do powrotu, lecz spotkali się z odmową. Na zebraniu wyższych urzędników „Bardzochi”, w zeszłym miesiącu, wzięli udział 150 tysięcy km. kwadratowych, a ludność liczy 5.000 tysięcy osób.

Piąty numer „Nowych Dróg”

Czołowa pozycja nowego 5 (23) numeru „Nowych Dróg” jest artykuł przewodniczącego Komitetu Centralnego naszej partii tow. Bolesława Bieruta, „Istota sojuszu robotniczo-chłopskiego na obecnym etapie”. Artykuł ten, mający wielkie znaczenie, zwłaszcza pod kątem widzenia naszej pracy partyjnej na wsł owiliśmy ją już na łamach „Trybuny Ludu” (Nr 312).

Akcja planowego skupu zboża spotkała się z zacietym oporem i walką ze strony kulaków. „I można już stwierdzić — pisze tow. Zambrowski — że tam, gdzie organizacja partyjna zmobilizowała swoje siły dla akcji masowej, tam gdzie docenili ważną rolę Gminnej Rady Narodowej w tej akcji, tam gdzie prawidłowo rozwija się współpraca z ZSL — wszędzie tam akcja planowego skupu, dająca zboże, uaktywnia biedotę i izoluje ją od kulaków, zdobywa średniaków, włącznie z masami, usprawnia aparat gminnych spółdzielni, daje możliwość uruchomienia wszystkich transmisji”.

Wzrost siły sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej stały się możliwe dzięki wszechstronnej pomocy Związku Radzieckiego, osiągnięcia Niemieckiej Republiki Demokratycznej wywierają coraz większy wpływ na Niemcy zachodnie, gdzie masowo zdobywa pod podwójnym naciskiem: rodzimym i amerykańskiej burżuazji.

Wzrost siły sukcesy Niemieckiej Republiki Demokratycznej stały się możliwe dzięki wszechstronnej pomocy Związku Radzieckiego, osiągnięcia Niemieckiej Republiki Demokratycznej wywierają coraz większy wpływ na Niemcy zachodnie, gdzie masowo zdobywa pod podwójnym naciskiem: rodzimym i amerykańskiej burżuazji.

Aktywniej walczyć o oszczędność węgla

W dniu wczorajszym opublikowaliśmy uchwałę Prezydium Rządu w sprawie oszczędności węgla, która stanowi poważny krok naprzód w walce o racjonalną gospodarkę paliwem w naszej gospodarce narodowej.

Niska cena węgla, a co za tym idzie stonkowanie mały udział węgla w kosztach produkcji nie mobilizował przedsiębiorstw do systematycznej walki o obniżenie zużycia tego cennego paliwa. W wielu zakładach obserwowano zużycie węgla większe niż w okresie przedwojennym (na jednostkę produkcji). Bez troski gospodarka węglem jest w niektórych zakładach przemysłowych, w niektórych parowozowniach i często w gospodarstwie domowym niedopuszczalnym marnotrawstwem.

Zrealizowanie zasad racjonalnej gospodarki węglem wymaga ustalenia norm zużycia paliwa na jednostkę produkcji, norm faktycznie potrzebnych do utrzymania zakładów w ruchu i wymaga przestrzegania tych norm.

Dotychczas zaledwie część wielkich odbiorców węgla, jak PKP, koksownie przemysłu hutniczego, chemicznego, węglowego, cukrownic i cementowni posiadały normy. Inne opierały się na luźnych wskaźnikach lub nawet takich wskaźnikach nie posiadały (jak np. przemysł włókienniczy).

Uchwała zobowiązuje wszystkie resorty gospodarce do opracowania technicznych norm zużycia paliwa dla celów technologicznych, do ściślego przestrzegania tych norm, do walki o stałe zmniejszenie zużycia węgla poprzez racjonalne gospodarowanie nim, umiejętne używanie niższych asortymentów itd. Ponadto uchwała wprowadza obowiązki kontrolowania zużycia węgla w kociołnicach przy pomocy specjalnej aparatury, co ułatwi walkę o racjonalną gospodarkę.

Ustalona zostanie także—wzorem Związku Radzieckiego—klasyfikacja węgla według klas i asortymentów, aby umożliwić każdemu odbiorcy właściwy dobór węgla dla celów technicznych i opałowych.

Uchwała Prezydium Rządu zapadła w...

okresie, gdy nasi przodujący robotnicy spośród kolejarzy i palaczy podjęli walkę o oszczędność węgla przy swoich warsztatach pracy. Jeszcze w okresie podejmowania zobowiązań dla uczczenia święta 22 Lipca br. kolejarze tarnogórscy Forajter, Nowak i Kempny rzucili wezwanie, aby każda drużyna parowozowa przejechała jeden dzień w miesiącu na zaoszczędzonym węgle. Za nimi poszli inni. Wreszcie przyszedł apel łódzkiego palacza tow. Chajta, który wezwał wszystkich palaczy kotłowych do walki z marnotrawstwem węgla. Tow. Chajt postanowił oszczędzać codziennie przeszło 500 kg węgla na skutek ulepszenia metod pracy.

Apel tow. Chajta podjęli palacze z ZPB im. Marchlewskiego, którzy zmniejszyli zużycie węgla o 5 proc., Jan Burak i jego pomocnik Markiewicz z Zakładów Przemysłu Farmaceutycznego zaoszczędzili w ciągu dwóch dni 800 kg węgla. Za ich przykładem poszedł Józef Jucha z cukrowni Przeworsk i wielu innych.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyda wkrótce zarządzenie o premiowaniu palaczy kotłowych i piecowych z tytułu uzyskanych przez nich oszczędności.

Przed wszystkimi konsumentami węgla stoją poważne zadania. Dyrekcje zakładów przemysłowych i kolejnictwa powinny szybko opracować techniczne normy zużycia węgla. W zakładach trzeba zorganizować szkolenie palaczy — tak, aby mogli oni prowadzić jak najbardziej racjonalne spalanie węgla przy ścisłym przestrzeganiu i zmniejszaniu ustalonych norm.

Walka o oszczędność powinna stać się dla kierownictwa zakładów, organizacji partyjnych, rad zakładowych tak samo ważnym zadaniem, jakim jest walka o oszczędność surowców, półfabrykatów i artykułów pomocniczych.

Walka z marnotrawstwem węgla to ważny czynnik w walce o obniżenie kosztów własnych produkcji, to również możliwość coraz lepszego zaopatrzenia ludności w węgiel.

Konkurs na projekt pomnika Feliksa Dzierżyńskiego

(1) Zarząd Główny Związku Polskich Artystów Plastyków na zlecenie Departamentu Twórczości Artystycznej Ministerstwa Kultury i Sztuki ogłosił konkurs na projekt pomnika Feliksa Dzierżyńskiego w Warszawie.

Pomnik ma na celu utrwalenie w świadomości społeczeństwa postaci Feliksa Dzierżyńskiego, jako wybitnego przywódcy polskiego i międzynarodowego ruchu robotniczego, założyciela i czołowego działacza SDKP(PL), towarzysza walki i przyjaciel Lenina i Stalina, jednego z głównych organizatorów Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej w Rosji, współbudowniczym pierwszego w świecie Państwa Socjalistycznego — Związku Radzieckiego, jako wzoru patriotyzmu proletariackiego i niezłomnego rewolucjonisty, który przez całe życie głosił i realizował braterstwo broni polskich i rosyjskich mas pracujących.

Projekt pomnika powinien uwzględniać miejsce przeznaczona na jego wzniesienie na Placu Bankowym, który ma swe rewolucyjne tradycje w walce proletariatu warszawskiego przed ciskami ukraińskimi i narodowymi.

Za najlepsze prace przewidziane są trzy wysokie nagrody pieniężne. Termin składania prac upływa z dniem 15 grudnia 1950 r.

Każdy mieszkaniec wsi powinien czynnie pomagać w przeprowadzaniu Narodowego Spisu Powszechnego

(2) W związku z zbliżającym się terminem Narodowego Spisu Powszechnego, Zarząd Główny Związku Samopomocy Chłopskiej wydał do ludności wiejskiej specjalną odezwę, stwierdzając, że spisy, mające na celu statystyczne ujęcie ludności kraju, są niezwykle ważnym elementem gospodarki rolnej itp. powinny odbywać się co 10 lat i że w latach międzywojennych odbyły się one 2 razy — w 1921 i 1931 roku, odezwa głosi: „W 1921 i 1931 roku, odezwa głosi: „Chłopi! Obowiązkiem każdego mieszkańca wsi jest uświadomić i udzielać jak najczyn-

niejszej pomocy w przeprowadzaniu spisu. Dlatego też sumiennie i starannie wypełniając formularze, dostarczając nam przez społecznych komisarzy spisowych. Ułatwiają pracę komisarzom spisowym, przez okazanie im wszelkiej potrzebnej pomocy! Niech Wasz stosunek do Narodowego Spisu Powszechnego będzie wyrazem dojrzałości obywatelskiej!”

W dalszym ciągu odezwy, Zarząd Główny ZSCh zwraca uwagę, że podobnie jak przy realizacji każdego zadania, stawianego przez władzę ludową, tak i podczas przeprowadzania Narodowego Spisu Powszechnego, wróg klasowy może usiłować szyć różną kampanią propagandową wokół spisu.

„Zadaniem wszystkich ogniw organizacyjnych aktywistów i członków ZSCh — głosi odezwa — jest dopomóc władzy państwowej w przeprowadzeniu spisu w terminie jak najkrótszym, a jednocześnie — w wypadku wrogiej propagandy elementów antyludowych — demaskowanie ich wobec pracujących chłopów”.

(Dokończenie ze str. 2)

klasę robotniczą przed wpływami wrogiej, nacjonalistycznej i socjaldemokratycznej ideologii. Proces ten został jednak jeszcze doprowadzony do końca.

„Niewątpliwie potrzebna jest uporczywa, długotrwała praca partii, wyjaśniająca klasie robotniczej i najszerzszemu masom pracującym sens wypadków, za chodzących za naszą granicą, w Niemieckiej Republice Demokratycznej, gdzie nasi niemieccy towarzysze, nawiązując do najlepszych tradycji niemieckiego rewolucyjnego ruchu robotniczego, do tradycji Marksa i Engelsa, Liebknechta i Thaelmanna, prowadzą pod wodzą towarzysza Wilhelma Piecka zaciekłą i pomysłową walkę o pokój, postęp i socjalizm”.

Zamieszczona w Nr 5 „Nocnych Drog” praca „Kilka uwag o pracy niektórych związków zawodowych” zawiera analizę metod i broni w działalności związkowej, których głównym źródłem jest nieprzezwyciężony do końca socjaldemokratyzm, podkującej jeszcze w niektórych ogniwach związków zawodowych. Praca zamieszczona w „Nowych Drogach” opiera się na materiałach dotyczących działalności Zw. Zaw. Pracowników Przemysłu Naftowego, Zw. Zaw. Pracowników Przemysłu Włókienniczego i Okręgowych Rad Związków Zawodowych w Krakowie.

„Socjaldemokratyzm w związkach zawodowych — czytamy w tej pracy — ślepa swymi korzeniami daleko w historii naszego ruchu robotniczego. Kulturowy i obronny w okresie międzywojennym przed ręką burżuazyjną i zdradzieckimi

wzrostów z prawnicy PPS, przeobraził w nieco zamaskowanej formie w wielu ogniwach odrodzonych związków zawodowych, mimo klęski zadanej mu przez rewolucyjny, klasowy nurt związkowy”.

W pierwszych latach po wyzwoleniu socjaldemokratyczne koncepcje związkowe głoszone były jawnie, nierzadko w prasie, obecnie przejawiają się głównie w wypracowaniu klasowej linii związków zawodowych. Jedną z takich koncepcji jest postulat „niezależności” i „apodyktyczności” związków zawodowych. Teoria ta znalazła swoich głosicieli w pierwszych latach po wojnie w Zarządzie Głównym Naftowców. Za tym paroniam prowadzono tam w rzeczywistości wuroceniowską politykę rozbijania związków zawodowych i wzbudzone w masach niechęć do władzy ludowej. W Zarządzie Głównym Włókiarzy przez dłuższy czas siedzieli ludzie, którzy głosili, że należy wolniej odbudowywać naszą gospodarkę. Teoria ta znalazła swoje echo w niższych ogniwach związkowych. Na terenie ORZZ — Kraków ogłoszono w 1945 r. hasło „nie zajmować się polityką, lecz stać na straży praw robotniczych” itp.

Mówiąc o zadaniach produkcyjnych autor podaje przykłady biurokratyzmu Związki zawodowe mają duże sukcesy w dziele wspólnowładnictwa pracy, upowszechnienia doświadczeń pracowników i racjonalizatorów po upulchnianiu stachanowskich metod pracy robotników radzieckich. Na przeszłość stoi jednak często zbyt styl pracy, polegający na komendowaniu i administracyjnym kierowaniu. Zobowiązania produkcyjne są niedokładnie narzucone w

Doświadczenia radzieckie pomogą nam w umocnieniu i rozbudowie PGR-ów

Stanisław Tkaczow

Wiceminister Rolnictwa i R. R.

Dobrze się składa, że o wyściecach pracowników i robotników PGR do sochowozów radzieckich pisać wypada właśnie w Miesiącu pogłębienia przyjaźni polsko-radzieckiej. Wycieczka nasza miała bardzo poważne cele fachowe — chodziło o to, abyśmy się nauczyli prowadzić nasze gospodarstwa państwowe jak najbardziej racjonalnie i stosować w nich doświadczenia sochowozów radzieckich. Każda godzina naszego pobytu wśród ludzi radzieckich była najszerzej braterską i przyjaźnią. Najistotniejszą cechą każdego z nich jest ludzi naszych z ludźmi radzieckimi była właśnie ta serdeczna, głęboka przyjaźń, która łączy nasze narody i kroczone po lenińskowo-stalinowskiej drodze przeobrażenia życia.

Głównym obiektem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką.

Zatarta zostanie odwieczna granica między wsią i miastem. Rolnictwo radzieckie ma za sobą dwudziestokuletnią historię największych w dziejach przeobrażeń. Z najbardziej ongiś zacofanego wysunęło się ono na czoło rolnictwa światowego. Miejsce 8 milionów drewnianych soch, jakimi uprawiano ziemię w czarnych latach panowania caratu, zajęły setki tysięcy najbardziej nowoczesnych traktorów, kombajnów, siewników i dziesiątki innych najnowocześniejszych maszyn, zadaniem których jest doprowadzić do pełnej mechanizacji robót rolnych.

Wiadomo, że rolnictwo radzieckie kolchozowe i sochowozowe posiada teraz najwyższy stopień mechanizacji w świecie. Ale to nie koniec drogi rozwojowej rolnictwa radzieckiego. Teraz zwraca się ono do jak największej elektryfikacji — i dlatego między innymi budowa największych w świecie elektrowni wodnych na Wołdze nazywana jest przez narody radzieckie budowlami komunizmu.

Rolnictwo radzieckie zmierza do przeobrażenia przyrody i podporządkowania jej potrzebom komunistycznego społeczeństwa. Miliony hektarów pustynnej ziemi, obróconych w żyzne pola. Setki doskonałych nowych gatunków roślin wyhodowanych przez przodującą naukę radziecką kwitnąć będzie na polach radzieckich.

Zatarta zostanie odwieczna granica pomiędzy wsią a miastem, zlikwidowane zostanie w pełni zacofanie wsi w stosunku do miasta. Już teraz powstają miasta kolchozowe, nie różniące się od miast przemysłowych, ani pod względem urządzeń kulturalnych, ani pod względem poziomu życia ich mieszkańców.

Przedstawiamy tu wybrane doświadczenia z rolnictwa radzieckiego, które pomogą nam w umocnieniu i rozbudowie PGR-ów. Aby rolnictwo radzieckie mogło przejść w ciągu tak niedługiego czasu od najniższego do czołowego poziomu, trzeba było mądrej stalinowskiej polityki sojuszu robotniczo-chłopskiego, mądrej polityki kolchozowego budownictwa. I trzeba powiedzieć: sochowozy jako socjalistyczne gospodarstwa państwowe odegrały olbrzymią rolę pomocniczą przy realizacji stalinowskiej polityki przeobrażenia wsi radzieckiej. I do dziś dnia sochowozy radzieckie odgrywają olbrzymią rolę w naukowym i rolniczym radzieckim.

Zastosowanie zdobyczy nauki i nowoczesnej techniki. Delegacja nasza zwiedzając sochowozy miała możność przyjrzeć się z bliska ich pracy, zobaczyć z bliska ich olbrzymi postęp techniczny i ściśle naukowe metody uprawy i hodowli we wszystkich dziedzinach gospodarki rolniczej. Zwiedziliśmy 22 obiekty północnego Kaukazu, Woroneż, Stalino, Rostow, Salski Stepów. Zwiedziliśmy sochowozy zajmujące się różnymi uprawami i hodowlami, w tym zwłaszcza hodowlą i rybołówstwem, rybostwem itd. Zwiedziliśmy instytuty naukowe — doświadczalne i fabryki maszyn rolniczych.

Średni przyrost tuczniaka w tym sochowozie wynosi dziennie od 650 do 1.200 gramów. Sochowoz ten jest wielką, zmeczynizowaną, opartą o naukowe metody pracy fabryką mięsa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Aby rolnictwo radzieckie mogło przejść w ciągu tak niedługiego czasu od najniższego do czołowego poziomu, trzeba było mądrej stalinowskiej polityki sojuszu robotniczo-chłopskiego, mądrej polityki kolchozowego budownictwa. I trzeba powiedzieć: sochowozy jako socjalistyczne gospodarstwa państwowe odegrały olbrzymią rolę pomocniczą przy realizacji stalinowskiej polityki przeobrażenia wsi radzieckiej. I do dziś dnia sochowozy radzieckie odgrywają olbrzymią rolę w naukowym i rolniczym radzieckim.

Zastosowanie zdobyczy nauki i nowoczesnej techniki. Delegacja nasza zwiedzając sochowozy miała możność przyjrzeć się z bliska ich pracy, zobaczyć z bliska ich olbrzymi postęp techniczny i ściśle naukowe metody uprawy i hodowli we wszystkich dziedzinach gospodarki rolniczej. Zwiedziliśmy 22 obiekty północnego Kaukazu, Woroneż, Stalino, Rostow, Salski Stepów. Zwiedziliśmy sochowozy zajmujące się różnymi uprawami i hodowlami, w tym zwłaszcza hodowlą i rybołówstwem, rybostwem itd. Zwiedziliśmy instytuty naukowe — doświadczalne i fabryki maszyn rolniczych.

Średni przyrost tuczniaka w tym sochowozie wynosi dziennie od 650 do 1.200 gramów. Sochowoz ten jest wielką, zmeczynizowaną, opartą o naukowe metody pracy fabryką mięsa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc: społeczeństwo radzieckie znajduje się na progu realizacji ostatniego etapu marksizmu-leninizmu, na progu realizacji idei, która jeszcze tak niedawno wydawała się cudowną, ale nierealną bajką. Zadaniem naszych zainteresowań były sochowozy. Zadania jakie stoją teraz przed sochowozami radzieckimi są imponujące swą wielkością i znaczeniem. Społeczeństwo radzieckie znajduje się teraz na drodze budowy społeczeństwa komunistycznego — społeczeństwa, w którym zaniknie różnica pomiędzy pracą fizyczną a pracą umysłową, pomiędzy miastem a wsią, społeczeństwem, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa.

Przebiegiem radzieckim, w którym obfitość produktów i dóbr pozwoli na pełne zaspokolenie potrzeb materialnych i kulturalnych każdego członka społeczeństwa. Krótko mówiąc:

